

Algemeen: invoering passend onderwijs is op zichzelf een goede zaak. Echter, met de aangekondigde bezuinigingen is het volstrekt onmogelijk om de gestelde doelen: minder thuiszitters, betere leerprestaties alle kinderen, te realiseren. De eenzijdige focus op scholing van leraren is een onjuiste keuze: met veel investeringen in scholing is maar een beetje winst te bereiken. Wat vooral nodig is, is tijd voor leraren: door onderwijsassistentie in de groep en/of kleinere groepen. Daarnaast zal er blijvend een beroep gedaan worden op zeer gespecialiseerde ambulante begeleiding zoals bv epilepsie, autisme. Dit wordt weggesaneerd.

Het kabinet wil bureaucratie verminderen. Er worden regionale samenwerkingsverbanden landelijk vastgesteld, die slagvaardiger zouden zijn dan nu (blz 10). Hoezo? Is er onderzoek gedaan naar de slagvaardigheid in relatie tot de omvang? De ervaring leert: hoe groter het verband, hoe minder onderling vertrouwen, hoe meer bureaucratie, hoe hoger de overheadkosten.

Aansluiting op cjb en jeugdzorg graag!

Het nieuwe samenwerkingsverband krijgt beperkt aantal wettelijke taken. Waarom is er dan extra toezicht nodig? Laat de verantwoordelijkheid voor de opbrengsten gewoon bij de schoolbesturen!

BLz.12: Waar liggen de grenzen aan de zorg? Als elke leerling naar school moet en daar optimaal moet presteren, wanneer kan een school, bestuur of swv zeggen: 'Dit kunnen wij niet' of 'dit kunnen wij niet betalen'?

Blz 12: Wees helder in het onderscheid tussen handelingsplan (of begeleidingsplan) en ontwikkelingsperspectief. Op dit moment is het ontwikkelingsperspectief gericht op toekomstige leerdoelen van kinderen. 1 kind, 1 plan is super. Maar wel helder en praktisch houden!

Blz 13: Hoe verhoudt de automatische verrekening van kosten tussen so en samenwerkingsverbanden zich met de mogelijkheid om als swv zelf zorgarrangementen te bepalen? Heeft het swv invloed op de aard en doelgroep van het so? Zijn er in de toekomst wel mogelijkheden voor 'tussenvoorzieningen' sbo/so?

Blz 15: Toezicht op scholen. Onvoorstelbaar populistisch plan om 'zwakke scholen' na een jaar te sluiten als de kwaliteit niet op orde is. Onnodige stoere taal. Landelijk daalt het aantal 'zwakke scholen'. Leerlingen hebben inderdaad recht op goed onderwijs. Het beleid dat indertijd in gang is gezet werkt naar verwachting (het aantal zwakke scholen daalt immers). Wat is de reden om dit nu strakker aan te trekken? Wat zijn de praktische gevolgen van dit 'stoere' beleid?

Het is absurd om te veronderstellen dat het onderwijs met een beetje scholing passend onderwijs wel kan regelen (blz 16). Inderdaad is het verdomde moeilijk voor leraren om te differentieren. Als sinds jaar en dag wordt hier scholing op gezet. Jaar in jaar uit. Het is een vaardigheid die voortdurend onderhoud vergt. En zelfs voor de leraren die er goed in slagen om te differentieren zijn er grenzen in het aantal niveaus dat je kunt bedienen in een les. Een uur heeft 60 minuten. Kun je voldoende instructietijd per niveau bieden? Kun je voldoende individuele aandacht aan alle kinderen bieden? Wat als een leerling met moeilijk gedrag (bv angstaanval) de les verstoort? Scholing en deskundigheid zijn zeker heel belangrijk. Daar is absoluut winst te behalen, maar om passend onderwijs echt vorm te kunnen geven zijn

'handen in de klas' door kleinere groepen of inzet van onderwijsassistentie absoluut noodzakelijk.

Scholing is geen toverformule. Er wordt op dit moment bijzonder veel geschoold en getraind en gestudeerd. Meer investeringen in scholing (blz 17) zullen niet leiden tot meer scholing, alleen tot hogere tarieven van de trainingsbureaus.

De functiemix met de strakke regels is een crime voor het onderwijs.

Prestatiebeloning (blz 17) heeft in het bedrijfsleven lang niet altijd tot de juiste effecten geleid. Mensen raken gewend aan extra financiële beloning en/of richten zich eenzijdig op korte termijndoelen waarop de beloning wordt gebaseerd. Zijn mensen die gekozen hebben voor het onderwijs wel zo gevoelig voor financiële prikkels? Uit onderzoek is gebleken dat leraren tov andere beroepsgroepen hoog scoren op motivatie en op stress. Is prestatiebeloning hier een antwoord op?

Leerlingenvervoer (blz 19): dit plan is veel te optimistisch over het dalen van de kosten voor leerlingenvervoer. Hoezo betere spreiding van zorgvoorzieningen? Zonder geld, gaan reguliere basisscholen echt niet meer 'zorgleerlingen' onderwijs en begeleiding bieden. De reisafstanden blijven dan in tact.

Bezuinigingen: blz 20. Met de voorgestelde bezuinigingen worden de scholen niet beter toegerust. In tegendeel, de groepen zullen groter worden. De zogenaamde 'intensiveringen' en investeringen in kwaliteit en professionaliteit komen voornamelijk buiten de klas terecht, bij de inspectie en bij de trainingsbureaus.

Beter zou het zijn de scholen en leraren in hun kracht te zetten. Binnen ons swv zijn heel goede ervaringen met het tijdelijk toekennen van extra ondersteuning (onderwijsassistent) aan een groep om verwijzing van 1 of meer leerlingen naar sbo te voorkomen. Leraren die dit krijgen zijn extra gemotiveerd om hun onderwijs te verbeteren en af te stemmen op individuele zorgbehoeften.

Blz 21: aanname is dat leerlingen eerder te zwaar dan te licht worden geïndiceerd. Daar staat tegenover dat een groot aantal kinderen niet wordt geïndiceerd! maar wel met een grote onderwijszorgbehoefte op school zitten. Denk aan kinderen met zeer problematische thuissituatie, moeilijk gedrag, maar zonder vastgestelde psychiatrische gedragsstoornis. Denk aan kinderen met dyscalculie en/of kinderen met werkhoudingsproblemen, dit alles al dan niet in combinatie met lage of juist hoog cognitieve mogelijkheden.

Bijlage 1:

Blz 8: wat gebeurt er met plaatsbesteding van MKD?